

af Snurrepibevier, som ingen Betydning havde for Kunsten — (Tscherning: Det har jeg ikke sagt) sagde den ærede Rigsdagsmand ikke det? (Stemmer: Jo! Tscherning: Nei, jeg sagde, at Halvdelen deraf ikke havde synderlig Betydning.) — den ærede Rigsdagsmand sagde altsaa, at dog endeel deraf ikke havde synderlig Betydning for Kunsten — saa troer jeg, at han ikke ret har gjort sig bekjendt med denne Samling i dens nuværende Skikkelse. Efter den Udvikling, den har faaet netop ved de Penge, vi her bevilge, og under den Mand, der for Tiden staaer i Spidsen for den, er den en Samling af de mærkeligste Skulpturarbejder igjennem hele Middeldalderen og den nyere Tid, om ikke i Original, saa dog i Afstøbning, og den er, saavidt jeg veed, det eneste Sted her i Landet, hvor man er istand til at faae et anstueligt Billede af Kunstens Udvikling i det nævnte Tidsrum. Jeg troer derfor virkelig, at denne Samling har en meget væsentlig Betydning for Kunsten, og det saa meget mere, som den er offentlig og bliver forevigt af en Mand, der har en saa levende Interesse for og udmærket Forstand paa de Ting, der blive fremstillede. Endeel af dem udgjør tillige en Samling af Afstøbninger af vore nuværende Billedhuggeres bedste Værker, og en saadan Samling maa vel ligesaafuldt have sin Berettigelse her i Landet, som en Samling af vore Maleres bedste Arbejder. Den Mand, der har havt en saa væsentlig Indflydelse paa denne Samlings nuværende Udvikling og Betydning, synes mig at fortjene vor fulde Anerkjendelse, og det ikke blot paa den Maade, at vi skaffe ham Høje, Klæder og Bolig, men tillige paa den Maade, at vi sætte ham istand til at virke til Landets Gavn med de Evner, han har. Det er dog den bedste Anerkjendelse, vi ere istand til at skænke en Mand, naar vi saaledes give ham Midler ihænde til at efterlade sit Navn til Efterverdenen, saa det seent eller aldrig skal glemmes. Den ærede Rigsdagsmand sagde, at vi ikke maatte sætte Personen over Sagen, men det forekommer mig, at her netop er et Tilfælde, hvor det gjælder om at tage Hensyn til Personen. Det kan kun lidet nytte, at vi give

1,000 eller 2,000 Rbd. til en Kunstsamling, naar vi ikke have en Mand, der forstaaer at anvende disse Penge paa en skjøn og forstantdig Maade; men det har den nuværende Mand viist, at han kan, og det gjennem en lang Række af Aar. Han er nu mellem 70 og 80 Aar, og jeg seer ikke Andet, end at vi ogsaa for vor egen Skyld maae skynde os at benytte hans Kræfter, saalænge vi have ham; det vil vel desværre ikke vare mange Aar, inden han ikke længere er iblandt os. Jeg haaber derfor, at den ærede Rigsdagsmand i Aar ligesom de foregaaende Aar vil komme i Mindebretallet her i Salen; det forekommer mig, at der ikke for Dieblisset er den mindste Grund fremfor tidligere til at fravige de Beslutninger, som Thinget i denne Henseende har fattet. Jeg skal derfor ogsaa selv, ligesom de foregaaende Aar, stemme for, at det fulde Beløb af 2,000 Rbd. bliver bevilget.

Tscherning: Jeg vil naturligviis ikke forfølge denne Sag videre. Jeg er overbevist om, at der engang vil komme den Tid, da man hører op at bevilge i denne Retning og ikke fremdrager den Slags Begrundelse for slike Bevillinger; men der skal Tid til Alt, enhver Lære behøver sin Tid. Der er Mange, hvorom accurat det Samme kunde siges, som blev sagt om denne Mand, nemlig: naar Folk blive gamle, saa er det meget rimeligt, at de snart ville døe, og man bør derfor hde dem Anerkjendelse ved at komme deres Duster imøde. Jeg er ogsaa gammel og kan døe inden næste Aar, men naar man nu ikke iaar gaaer ind paa mine Duster og lader være at bevilge denne Sum, og jeg dør inden næste Aar, saa faaer jeg altsaa ikke at see, at mit Duster bliver opfyldt, og det kunde jeg dog maaskee i den Henseende fortjene af ærede Medlemmer, som ønske en økonomist Bestyrelse, for al den Stræben, jeg har viist for at sætte den igjennem; thi naar man saaledes nægter mig at opfylde de Forslag, jeg gjør, kunde saa ikke ogsaa jeg tilsidst blive træt og maaskee døe under Byrden? Alt Saadant er Noget, der klinger, men som i Grunden Intet har at betyde. Det, som jeg igjen vil omtale, er en langt vigtigere Sag, nemlig Theatret.